

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ตัวแบบวุฒิภาวะการจัดการความรู้สำหรับพัฒนาระบบสารสนเทศการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์หลัก 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการความรู้ เพื่อให้บรรลุผลการประเมิน ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ในแต่ละระดับ
- 2) เพื่อพัฒนาตัวแบบวุฒิภาวะการจัดการความรู้ สำหรับมุ่งสู่การเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย
- และ 3) เพื่อพัฒนาระบบการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจในระบบการจัดการความรู้สำหรับมุ่งสู่การเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ในการวิจัยครั้งนี้ในส่วนสรุปผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ผลการรวบรวมข้อมูลการศึกษา และสร้างแบบสอบถามออนไลน์ ผลการวิเคราะห์และหาความสัมพันธ์เชิงสถิติ และ ผลการจัดระดับวุฒิภาวะการจัดการความรู้ ผู้วิจัยจะขอสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาตามลำดับดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการความรู้ เพื่อให้บรรลุผลการประเมิน ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสำรวจผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยใช้ข้อมูลการประเมินการประกันคุณภาพในปีการศึกษา 2556 ในองค์ประกอบที่ 7 การบริหารจัดการ ข้อ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันการเรียนรู้โดยข้อมูลที่ได้จะทำการวัดเป็น 5 ระดับ และการสรุปผลโดยหาจากค่าเฉลี่ยจากข้อมูลในแต่ละตัวชี้วัด

ผลจากกลุ่มสถาบัน โดยแบ่งเป็นทั้งหมด 4 กลุ่ม สรุปจากกลุ่มสถาบันทั้งหมด 4 กลุ่ม จำนวน 102 มหาวิทยาลัย ประกอบไปด้วย กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัยมี 22 แห่ง กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม 51 แห่ง กลุ่มสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม 15 แห่ง กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิต 14 แห่ง

ผลตามกลุ่มที่ถึงเกณฑ์ระดับคะแนน ทำการสรุปและจัดกลุ่มมหาวิทยาลัยตามระดับคะแนน และมหาวิทยาลัยแต่ละที่มีแนวทางปฏิบัติอย่างไร สรุปผลกลุ่มมหาวิทยาลัยที่ไม่ถึงระดับคะแนน 5 มีจำนวนกี่มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยที่มีผลการประเมินในระดับ 5 จำนวน 63 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 61.76 มหาวิทยาลัยที่มีผลการประเมินในระดับ 4 จำนวน 9 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 8.82 มหาวิทยาลัยที่มีผลการประเมินในระดับ 3 จำนวน 5 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 4.90 มหาวิทยาลัยที่มีผลการประเมินในระดับ 2 จำนวน 10 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 9.80 มหาวิทยาลัยที่มีผลการประเมินในระดับ 0 จำนวน 3 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 2.94 มหาวิทยาลัยที่ไม่รับการประเมิน 12 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 11.76

แนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการความรู้

1. มหาวิทยาลัยที่เน้นทางด้านบัณฑิตและวิจัย ควรมีการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ มีการทำแผนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับหน่วยงานต่างๆ ในระยะยาว

2. มหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม ควรมีการใช้ระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน มีการจัดการความรู้ครอบคลุมพันธกิจของมหาวิทยาลัย

3. มหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม ควรมีการจัดการความรู้ที่เป็นระบบ มีการทำแผนยุทธศาสตร์ระบบสารสนเทศ มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและตัดสินใจของผู้บริหาร มีการใช้ความรู้ทางด้านงานวิจัยและระบบสารสนเทศมาใช้เป็นฐานรองรับ

4. มหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิต ควรมีการจัดการความรู้ที่เป็นระบบ มีการทำแผนยุทธศาสตร์ระบบสารสนเทศ มีระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพและสามารถเชื่อมโยงกับเครือข่ายหน่วยงาน ภายนอกมหาวิทยาลัย มีการพัฒนาระบบสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ดังกล่าวพบว่ามหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศไทยนั้น ยังมีการจัดการความรู้ที่ยังไม่ตรงกับตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของ สกอ. โดยมีมหาวิทยาลัยกว่า 1 ใน 3 (38.22%) ที่ยังไม่ได้คะแนนการประกันคุณภาพด้านการจัดการความรู้ในระดับสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของงานวิจัยนี้

5.1.2 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อพัฒนาตัวแบบวุฒิภาวะการจัดการความรู้ สำหรับมุ่งสู่การเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามออนไลน์โดยออกแบบให้ใช้งานได้ที่บน

คอมพิวเตอร์เดสก์ท็อปทั่วไป และการใช้งานผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้ HTML และ jQuery Mobile มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเครื่องเซิร์ฟเวอร์โดย Web Service แบบ RESTful การออกแบบแบบสอบถามบนเว็บไซต์เพื่อประเมินระดับวุฒิภาวะในการจัดการความรู้

มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 132 คน (n) จาก 35 มหาวิทยาลัย โดยเป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้และการประกันคุณภาพ 21 คน ผู้บริการชั้นสูงที่สามารถกำหนดนโยบายได้ 69 คน และผู้ที่ดูแลด้านงบประมาณทั้งสิ้น 42 คน

5.1.3 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อพัฒนาระบบการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจในระบบการจัดการความรู้สำหรับมุ่งสู่การเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

5.1.3.1 ผู้วิจัยได้ระบบประเมินระดับวุฒิภาวะและสร้างคำแนะนำ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถามออนไลน์ในรูปแบบเว็บแอปพลิเคชันเพื่อเก็บข้อมูลและประเมินระดับวุฒิภาวะการจัดการเรียนรู้รวมทั้งมีระบบผู้เชี่ยวชาญช่วยให้คำแนะนำที่ตรงประเด็น โดยผู้วิจัยได้นำคำแนะนำที่มีประโยชน์ในการจัดการความรู้และการประกันคุณภาพของการศึกษาในประเทศไทย

5.1.3.2 ผู้วิจัยได้ประเมินและวัดผลระบบให้คำแนะนำด้านความแม่นยำของระบบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน คะแนนความแม่นยำ คะแนนเฉลี่ยรวม 86 เปอร์เซ็นต์ โดยด้านที่มีความแม่นยำมากที่สุดคือด้านที่ 3 ด้านทรัพยากรบุคคล การจัดการองค์ความรู้โดยมีค่าความแม่นยำ 96 เปอร์เซ็นต์และรองลงอันดับสองคือ ด้านที่ 1 และด้านที่ 4 คือ เทคโนโลยีสารสนเทศและการควบคุมและดำเนินการ โดยมีค่าความแม่นยำ 88 เปอร์เซ็นต์ และอันดับที่ 3 คือด้านที่ 6 โครงสร้างองค์กร โดยมีค่าความแม่นยำ 84 เปอร์เซ็นต์ และอันดับที่ 4 คือด้านที่ 2 การจัดการองค์ความรู้ และด้านที่ 5 ประสิทธิภาพและการวัดผล โดยมีค่าความแม่นยำ 80 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

5.1.3.3 ผู้วิจัยได้ประเมินความพึงพอใจของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดการความรู้และ ประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 5 ท่าน ผู้วิจัยได้สอบถามความพึงพอใจของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดการความรู้และประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 5 ผู้วิจัยได้สอบถามความพึงพอใจของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดการความรู้และประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 5 ท่าน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า การพัฒนาการจัดการความรู้และการประกันคุณภาพจากระบบผู้เชี่ยวชาญมีความน่าสนใจและตรงกับจุดบกพร่องที่ควรจะได้รับแก้ไข ระบบผู้เชี่ยวชาญจะช่วยสนับสนุนการจัดการความรู้และการประกันคุณภาพได้จริง และมีแผนที่จะนำคำแนะนำจากระบบผู้เชี่ยวชาญเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการ

ตัดสินใจกำหนดนโยบายหรือกำหนดงบประมาณในการจัดการความรู้หรือการประกันคุณภาพการศึกษาในอนาคตอันใกล้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 รองลงมาคือ คำแนะนำจากระบบผู้เชี่ยวชาญมีความเป็นไปได้เชิงปฏิบัติ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40

5.1.3.4 ผู้วิจัยได้สอบถามการยอมรับระบบสารสนเทศและสนับสนุนการตัดสินใจในระบบการจัดการความรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 20 ท่าน ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อการ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.45 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษามีความคิดเห็นต่อระบบสารสนเทศการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจในระบบการจัดการความรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีคำสั่งการใช้งานที่เชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม ภาพรวมของระบบสารสนเทศการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจในระบบการจัดการความรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาท่านคิดว่ามีการทำงานที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพสูงการใช้งานระบบสารสนเทศการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจในระบบการจัดการความรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในภาพรวมมีความพึงพอใจระบบสารสนเทศการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจในระบบการจัดการความรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในการใช้งาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 รองลงมาคือ ระบบสารสนเทศการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจในระบบการจัดการความรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาสามารถเรียนรู้การใช้งานและความเข้าใจได้ง่าย และระบบสารสนเทศการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจในระบบการจัดการความรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาสามารถเรียนรู้การใช้งานและความเข้าใจได้ง่าย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และระบบสารสนเทศการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจในระบบการจัดการความรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาออนไลน์ร่วมกันทำให้เกิดประโยชน์ต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้นระบบสารสนเทศการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจในระบบการจัดการความรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีความน่าเชื่อถือในการนำไปใช้งานจริง 4.20 ตามลำดับ

5.1.4 ผลการวิเคราะห์และหาความสัมพันธ์เชิงสถิติ

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบความสัมพันธ์หลายด้านในแบบสอบถาม อาทิเช่น ความสัมพันธ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับส่วนอื่นๆ ในการประกันคุณภาพการศึกษาและการจัดการความรู้เป็นความสัมพันธ์เชิงบวก ซึ่งอาจสรุปได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญต่อการทำประกันคุณภาพการศึกษา

และการจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gallagher and Hazlett, 1999:Teah, Pee and Kananhalli, 2006.

จากการพัฒนาแบบประเมินดังกล่าว พบว่าผู้ทำแบบประเมินได้เห็นว่าการทำงานแบบประเมินนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัดการประกันคุณภาพ ผู้ที่ทำแบบประเมินนั้นเห็นว่าระบบต่างๆ สามารถนำไปใช้งานได้จริง ทำให้ทราบสถานะการจัดการความรู้ในปัจจุบัน และได้เห็นแนวทางการพัฒนาเพื่อให้ได้ระดับวุฒิภาวะการจัดการความรู้ระดับที่สูงที่สุดเพื่อผลประโยชน์ต่อองค์กรในระยะยาว และการประกันคุณภาพการศึกษาในครั้งถัดไป ซึ่งผลที่ได้นี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 1.5.2 และ 1.5.3

5.1.5 ผลการจัดระดับวุฒิภาวะทางการจัดการความรู้

ซึ่งจากการวิเคราะห์ระดับวุฒิภาวะด้านการจัดการความรู้ สถาบันอุดมศึกษาที่มีระดับวุฒิภาวะการจัดการความรู้อยู่ในระดับ 4 (25.53 เปอร์เซนต์) คือ สถาบันอุดมศึกษาประเภทผลิตบัณฑิตและวิจัย นอกนั้นเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีระดับวุฒิภาวะการจัดการความรู้อยู่ในระดับ 3, 2 และ 1 คิดเป็น 65.95 เปอร์เซนต์ 6.38 เปอร์เซนต์และ 8.09 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ

ผลการจัดระดับวุฒิภาวะการจัดการความรู้ นั้นพบว่าสถาบันการศึกษาในประเทศไทยนั้นยังมีการจัดการความรู้ที่ไม่ตรงกับตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษา โดยไม่มีสถานศึกษาใดได้รับระดับวุฒิภาวะการจัดการความรู้ระดับ 5

ระบบที่พัฒนาได้นั้นส่งผลให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ได้เห็นสถานภาพการจัดการความรู้ของตนเอง โดย

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจในการอภิปรายผลดังนี้

1. งานวิจัยนี้ได้ศึกษา รวบรวมข้อมูล และจัดทำตัวแบบวุฒิภาวะการจัดการความรู้แบบใหม่ที่จำเพาะเจาะจงต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย ซึ่งมีลักษณะแปลกใหม่ไปกว่าการจัดทำตัวแบบการจัดการความรู้ของภาคเอกชน และสถานศึกษาในประเทศอื่นเนื่องจากในไทยนั้นมีการประกันคุณภาพ โดย สกอ. ที่แตกต่างกันออกไป รวมทั้งตรวจสอบตัวแบบวุฒิภาวะการจัดการความรู้ดังกล่าวด้วยระบบสนับสนุนการตัดสินใจและแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์

2. ผลการวิจัยพบว่า การจัดการระดับวุฒิภาวะในการจัดการความรู้ 5 ระดับ มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับที่ 3 ซึ่งมีการเริ่มทำแผนยุทธศาสตร์และกำหนดงบประมาณ แต่ยังไม่ได้มีการนำแผนยุทธศาสตร์นั้นไปใช้งานจริงอย่างเป็นทางการ ดังนั้นการที่จะ

นำสถาบันการศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้านการประกันคุณภาพ และเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้นั้น จะต้องมีการดำเนินการอย่างจริงจังต่อไป

3. ผลการวิจัยพบว่า การที่หน่วยงานและองค์กรจะสามารถจัดการความรู้ให้ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องมีแนวทางการปฏิบัติที่ดีตามทางการให้ข้อเสนอแนะของระบบการให้คำแนะนำตาม โปรแกรมที่ผู้วิจัยได้นำเสนอ

4. ผลการวิจัยพบว่า ในการจัดระดับวุฒิภาวะการจัดการความรู้ไม่มีมหาวิทยาลัยใดได้ระดับวุฒิภาวะการจัดการความรู้ในระดับสูงสุด นั้นหมายความว่ามหาวิทยาลัยในประเทศไทยนั้นยังไม่มีมีการแบ่งปันความรู้ หรือจัดการความรู้ระหว่างมหาวิทยาลัย และอาจยังไม่มีมีการปรับปรุงการจัดการความรู้ให้เข้ากับวัฒนธรรมขององค์กรนั้นๆ ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น สกอ. จึงควรเป็นตัวกลางในการกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างมหาวิทยาลัย และการแนะนำแนวทางการจัดการความรู้ที่เหมาะสมสำหรับในแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อความก้าวหน้าของสถาบันการศึกษาในประเทศไทยต่อไป

5. ผลการวิจัยพบว่า ระบบสนับสนุนการตัดสินใจที่พัฒนาได้ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อการยอมรับระบบสารสนเทศ และสนับสนุนการตัดสินใจในระบบการจัดการความรู้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยระดับมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ “ดี” (คะแนนเฉลี่ย 4.45) โดยผู้ใช้งานเห็นว่ามีการทำงานที่สมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพสูงในการสนับสนุนการตัดสินใจและการสนับสนุนการจัดการความรู้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษา

6. การดำเนินงานวิจัยนั้นได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ทุกข้อใน บทที่ 1 คือ ได้ศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการองค์ความรู้ สามารถพัฒนาตัวแบบวุฒิภาวะการจัดการความรู้ได้สำเร็จ และระบบสารสนเทศการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจนั้นสำเร็จ และผู้ใช้ประเมินระบบอยู่ในเกณฑ์ดี และได้สอดคล้องกับสมมุติฐานทุกข้อในบทที่ 1

5.3 ปัญหาและอุปสรรคการวิจัย

1. ปัญหาและอุปสรรคงานวิจัย พบว่าข้อมูลดิบ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ดึงมาจาก CHE-QA โดย ณ เวลาที่ทำวิจัยนั้นเป็นข้อมูลการประเมินคุณภาพที่เก็บในปี 2556 (ได้ข้อมูลในปี 2556) ซึ่งเมื่อทำงานวิจัยจนเสร็จ ข้อมูลอาจไม่เป็นข้อมูลล่าสุด จึงอาจต้องมีการปรับปรุงข้อมูลก่อนที่จะนำงานวิจัยไปใช้จริงอีกครั้ง

2. ข้อจำกัดของงานวิจัยพบว่า การศึกษาในครั้งนี้ได้นำเสนอตัวแบบวุฒิภาวะการ

จัดการความรู้สำหรับพัฒนาระบบสารสนเทศการประเมินและสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ซึ่งอยู่ในขั้นตอนของการออกแบบให้คำแนะนำ ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบโปรแกรมให้สามารถตัดสินใจในการตรวจสอบต่อไปในอนาคต

5.4 ข้อเสนอแนะ

ในส่วนข้อเสนอแนะนั้นจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ข้อเสนอแนะการนำงานวิจัยไปใช้งาน และข้อเสนอในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 ข้อเสนอแนะการนำงานวิจัยไปใช้งาน

ผู้วิจัยได้จัดระดับวุฒิภาวะด้านการจัดการความรู้โดยรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ รวมทั้งการสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ซึ่งแต่ละระดับวุฒิภาวะการจัดการความรู้นี้มีกระแสมูลที่ไม่เหมือนกัน และมีกำแพงข้อมูลกันอยู่อย่างชัดเจน (Chen and Fong, 2015) ซึ่งในอนาคตมหาวิทยาลัยต่างๆ อาจใช้ตัวแบบวุฒิภาวะการจัดการความรู้นี้นำไปประเมินตนเองก่อนที่จะมีการทำประกันคุณภาพจริง และเป็นต้นแบบในการพัฒนาการจัดการความรู้เพื่อให้ระดับวุฒิภาวะการจัดการความรู้ของสถาบันการศึกษาถึงระดับสูงสุดต่อไป ซึ่งจะเป็ผลคืออย่างมากในระยะยาวต่อการพัฒนาองค์กรในอนาคต และความเป็นเลิศด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในส่วนของ การดำเนินการจัดการความรู้

5.4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยนั้นพบความสัมพันธ์เชิงบวกทางสถิติระหว่างข้อคำถามและหมวดหมู่ต่างๆ โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับส่วนอื่นๆ ดังนั้นควรมีการส่งเสริมการสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น และปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้

งานวิจัยนี้สามารถต่อยอดได้ โดยผู้วิจัยได้มีแนวคิดที่จะสร้างระบบผู้เชี่ยวชาญ (Expert System) จากแบบสอบถามเพื่อแนะนำการจัดการความรู้หลังตอบแบบสอบถาม เพื่อให้เห็นจุดเด่น จุดด้อยขององค์กรผู้ตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งให้คำแนะนำปรับปรุงการจัดการความรู้ภายในมหาวิทยาลัยของผู้ทำแบบสอบถามนั้นให้ถูกต้องและตรงประเด็นตามที่ได้ตอบมาต่อไป